

УДК 316.46: 396.9

ЖІНКА В РОЛІ ПОЛІТИЧНОГО ЛІДЕРА

Студ. С. В. Мисак, гр. БДк1-13

Науковий керівник доц. Т.І. Кадлубович

Київський національний університет технологій та дизайну

Роль жінки у суспільстві являє собою суперечливе питання, яке цікавить людство протягом усієї історії його існування. Сьогодні входження жінок у політику актуалізує вивчення гендерних основ її функціонування, а, отже, і такого іміджу, який будується на рисах жінки-лідера, оскільки сьогодні політика все більше має жіноче обличчя.

В сучасних умовах проблема формування жінки як політичного лідера набула важливого як політичного, так і практично значення, тому її вивчення є актуальним.

Метою даного дослідження є аналіз ролі жінки у політиці, вивчення її значущості у сучасному світі

Виходячи з мети та враховуючи необхідність забезпечення виходу на новий рівень теоретично го осмислення проблеми, передбачено розв'язання таких **завдань**:

- дослідити гендерну роль в політиці;
- виявити відмінності в “мові” чоловіків та жінок у політиці;
- розкрити особливості політичної поведінки чоловіків та жінок ;
- розглянути іміджевий портрет жінки-лідера ;
- показати ставлення до жінки-лідера .

Об'єктом дослідження є жінка в суспільстві. **Предметом** – жінка як політичний лідер в сучасному світі.

Поставлена мета вимагає застосування комплексу філософських, загальнонаукових і спеціальних **методів**, що забезпечують єдність гносеологічного, соціально-філософського і політичного аналізу процесу формування жінки як політичного лідера у політичному просторі

Чи повинна жінка займатися політикою? Ця проблема постала дуже давно, але дату визначення питання можна вказати абсолютно точно. У 1791 році в розпал Французької революції маловідома письменниця Олімпія де Гуж прорекла: «Якщо жінка має право зійти на ешафот, то вона повинна мати право піднятися на трибуну» [Нежина Л.П. Місце жінки у політиці: кухня чи ешафот // Л.П. Нежина / Соціальна Україна. – 2011. – №11. – С. 32-37]. Така необережна заява коштувала письменниці життя, але вона ж принесла їй безсмертя. Дана проблема була і лишається актуальною, і на буває подальшого розвитку та удосконалення. Впливають нові питання в даній проблемі. Останнім з яких було: «Мова» чоловіків і жінок у політиці.

Чоловіки і жінки в політиці говорять «різними» мовами. У чоловіків це офіційна мова, де переважає логіка та аргументація, багато технічних і економічних термінів, але бракує слів, що виражають почуття.

Жінки вважають, що не повинні користуватися типово чоловічими мовними зворотами і традиційно політичною культурою. Вони намагаються створювати свою мову, яка відображає особливості «жіночого» життя і досвіду, бажань і цілей.

Щоб успішно змагатися з чоловіками, жінка повинна бути набагато обдарованнішою за чоловіка і не дуже жіночною. Більш того, жінка, яка йде в політику, повинна бути мужньою.

Досягнення гендерної збалансованості у політиці – мета кожної держави, бо таємниця гармонії та процвітання полягає в балансі протилежностей.

Здатність до відтворення життя наклала відбиток на вдачу жінки. Вона є більш розсудливою, обережною у діях, ніж чоловік, бо жінка генетично відчуває відповідальність не тільки за своє життя, а й за безпеку найрідніших, тому жінка ніколи не піде на невиправданий ризик.

Світова практика доводить: для жінок на перший план виходять питання екології, охорони дитинства, охорони здоров'я, соціального захисту населення, що знаходяться на периферії інтересів чоловіків.

Якості чоловіка – захищати і приймати рішення – виявляються все слабше. А жінки все частіше стають відповідальними і за себе, і за своє життя.

Жінці-лідеру краще використовувати свої природні якості - комунікативність, вміння слухати і розпізнавати важливість почуттів, здатність на компроміс, орієнтованість на результат. Життя жінки-політика – це її робота. Деякі люди працюють, щоб жити. Жінки-політики живуть, щоб працювати.

Отже, можна зробити **висновок**, що питання « жінка як політичний лідер» в сучасних умовах набула важливого теоретичного та практичного значення.

Політика стає все більш поширеною професією і важливим видом діяльності, які залучають все більшу кількість людей до свого кола. Природно, що жінки вибирають політичну діяльність, оскільки мають відповідною освітою, знаннями, амбіціями, бажанням реалізувати свої можливості на складному політичному поприщі. А якщо політиком стає чоловік, то неминуче його дружина так чи інакше залучена в політичну діяльність, буваючи на прийомах, спостерігаючи за діяльністю чоловіка, допомагаючи йому в тих справах, в яких вона може надати допомогу.

Немає сумніву в тому, що домінуючою чоловічий політичній еліті не вдалося створити ні стійкою і збалансованої політичної системи, ні державної системи влади, здатної функціонувати на відновлюваної основі, ні здорового цивілізованого демократичного суспільства, що спирається на загальнолюдські цінності. Відчуження жінок як від влади, так і від власності - один із найсерйозніших прорахунків чоловічої політичної еліти.

В даній роботі проаналізовано роль жінки у політиці та підкреслено її значущість у сучасному світі. Та для забезпечення виходу на новий рівень осмислення проблеми були розв'язані завдання: була досліджена гендерна роль в політиці, виявлено відмінності у «мові» чоловіків та жінок в політиці та розкрито особливості їх поведінки, розглянуто іміджевий портрет жінки-лідера та показано ставлення до неї.

Сьогодні важливо зрозуміти: яку вигоду може отримати суспільство в цілому, створюючи державу з політичним управлінням, заснованому на партнерстві чоловіків і жінок у політиці? Відповідь проста: партнерство чоловіків і жінок у політиці є джерелом більш повної і представницької демократії, оскільки створюються реальні можливості обліку багатополюсних інтересів у суспільстві.

Ключові слова. жінка-лідер, гендерна роль, імідж, мова в політиці, політична поведінка .

ЛІТЕРАТУРА

1. Нежина Л.П. Місце жінки у політиці: кухня чи ешафот // Л.П. Нежина / Соціальна Україна. – 2011. – №11. – С. 32-37
2. Оксамитная С.О. Жінки в політиці: міжнародний досвід для України // С.О. Оксамитная, Я.Т. Сverdлюк / Жінки та політика. – 2010. в – №3. – С.74-88
3. <http://uareferat.com>
4. Севастова Ю.І. Маргарет Тетчер – скарб Англії / Ю.І. Севастова. – Львів: Маркс, 2004. – 211 с.